

huske, hvad det andet var, ministeren sagde, men det var i hvert fald et af svarene.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Det var måske en lidt ironisk bemærkning, jeg kom med, og det skal man passe på med i Folketingssalen. Jeg mente ikke, at jeg skulle være tilsvarende påpasselig, når jeg talte til vores energiminister. Jeg tror, han forstod, hvad jeg mente. Vi har faktisk ikke haft et fælles forslag her tidligere, men jeg synes, at der kan være grund til at nævne, at lige netop det, at priserne kommer til at belaste de områder, der gør de her ting, også skaber en mere nærværende debat og en mere nærværende lokal debat om, hvad det er, man foretager sig.

Så det synes jeg ikke man bare sådan kan sige, for når man laver udligning, så er det jo ligegyldigt, for så er man jo for så vidt ansvarsløs. Den lokale diskussion om vindmøller og vindmølleopstilling, som vi jo altid har haft, vil jo blive endnu stærkere, hvis man vidste, at det også var lokalsamfundet eller i hvert fald området, man boede i, der skulle betale. Ellers kan jeg kun opfordre til, at man i hvert fald føler godt med, når man forhandler energiform, for dér lå det jo fast, hvordan fordelingen skulle være.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Det Energipolitiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 71:

Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af en bæredygtighedsvurdering i lovforslag.

Af Hans Christian Schmidt (V), Henriette Kjær (KF), Ebbe Kalnæs (CD) og Thorkild B.

Fransgaard (FRI) m.fl.

(Fremsat 25/1 2000).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Det her forslag kan læses på flere måder. Man kan vælge at se det som udtryk for en markering af, at bæredygtighedsbegrebet ud over miljø også har en social og en økonomisk dimension, som skal medtænkes. Det er en tankegang, som vi også har i regeringen. Desværre kan forslaget også læses på den måde, at det brede bæredygtighedsbegreb skal bruges til at bremse en aktiv natur- og miljøpolitik, hvilket jo vil være en helt uacceptabel konsekvens for regeringen. Men lad mig først kommentere den læsning af forslaget, som tager afsæt i, at det ikke sigter mod en forringet miljø- og naturpolitik.

Som jeg allerede har nævnt, er regeringens udgangspunkt ligesom forslagsstillernes, at bæredygtighed ikke kun handler om miljø. Vi skal også tænke på de sociale forhold. Vi skal have tryghed og social ansvarlighed. Vi skal tænke på velstandsudvikling og økonomisk styrke, men vel at mærke økonomisk vækst uden at der sker en tilsvarende vækst i forurening, affald og energiforbrug. Lad mig på det her punkt blot henvise til det tillæg til regeringsgrundlaget, som vi i øjeblikket har til diskussion, om det holdbare Danmark.

Der er imidlertid nogle svagheder i det konkrete forslag selv set fra dette fælles synspunkt. For det første synes jeg, at forslagsstillernes tilgang er ekstremt bureaukratisk og ekstremt akademisk, når forslagsstillerne vil have, at vi her og nu fra centralt hold skal fastlægge indikatorer for og vurderinger af bæredygtigheden. Det er meget centralistisk, ekstremt bureaukratisk og tungt. Det er et af de forslag, man kan karakterisere som fuld beskæftigelse i den offentlige sektor.